שלא יהרהר לחם ביום. הלכי קרית דרשה גמורה היא ולא תלמוד לומר ולא תאכלו כל חמץ (תוספתא דף מז.) והקשה ה"ר אלחנן ז"ל דלמסקנא דילמקלא דלמסקנא פרק בתרא דחולין (דף נז:) "ופשיטא לן הרהרתי ביום וכתבי לידי טומאה בלילה" ותו"ל דמכל מקום רבותא היא ממה שהיה מגיל עצמו מהרהר מה שאין כן בשאר לחם דלחיב ניטול מהם בכל יום כדלמרי' בבבא בתרא פרק גט פשוט (דף קמה:) שלשה דברים שאין לחם ניטול מהם בכל יום וקא חשיב הרהור: **ענוה** מביאה לידי ירלת חטא? בירושלמי דקלים גרים מיפכא ירלת חטא מביאה לידי עניה וקא סבר כרבי יהושע בן לוי דכתיב לחמך עניה גדולה מכל מקום והקשה ר' יהודה מפריי"ם דלמסקנא פרק בתרא דחולין (דף קלב:) מיבעי לן מהו שיהא אדם רגיל בדבר מצוה ואח"כ יבא לידי עבירה ת"ש ענוה ויראת חטא ענוה מנלן דכתיב ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו' ויראת חטא מנלן דכתיב ויראת את ה' אלהיך ואותו תעבוד ובו תדבק ואומרים לו כשם שהוא נקרא חנון אף אתה היה חנון וכשם שהוא נקרא רחום אף אתה היה רחום וכשם שהוא נקרא צדיק אף אתה היה צדיק וכל מעשיך יהיו לשם שמים ומפרש בירושלמי דלא כמאן דאמר לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה אלא כמאן דאמר אין מעבירין על המצות ומפרש בירושלמי דלא כמאן דאמר אין מעבירין על המצות אלא כמאן דאמר